

Varkentje Victor

Er was eens een heel ondeugend varkentje. Varkentje Victor. "Je moet altijd goed naar mij luisteren" zei zijn moeder. "Als je altijd doet wat ik zeg dan gaat het allemaal wel goed." "Ja moeder", zei varkentje Victor, "ik zal het doen hoor mam". En vervolgens ging hij weer gauw spelen met al zijn vriendjes in het varkenshok.

Op een dag had de boer het hek van het varkenshok niet goed dicht gedaan. Het stond een klein beetje open. Niemand had het gezien, behalve..... Precies, behalve Victor. Victor had het wel gezien. Hij keek gauw om zich heen om te zien of niemand op hem lette. Zijn moeder was met hele andere dingen bezig. En de andere varkens letten ook niet op hem. En toen hij zeker wist dat niemand keek stapte varkentje Victor snel naar buiten. En aan de buitenkant duwde hij het hek met zijn snuit weer dicht.

Daar stond hij dan. In de grote wijde wereld waar hij nog niets van had gezien. Gauw ging hij op onderzoek uit. Lekker hoor, die warme zon op zijn lijf. En wat vond hij het gras mooi groen en lekker ruiken. En de bloemen..... Prachtig! Overal snuffelde hij rond en overal vond hij het prachtig!

Al snuffelend kwam varkentje Victor in de boomgaard terecht, waar

een heleboel bomen stonden met mooie rooie appeltjes er aan. Sommige appeltjes waren van de boom gevallen en lagen op de grond. Wat is dat nu weer dacht Victor. Zou je dat kunnen eten? Heel voorzichtig nam hij een klein hapje van een appel. MMMMMMMMM, lekker zeg! En snel at hij de hele appel op. Ietsje verderop lag nog een appel. Nou, die lustte Victor ook wel. En nog een en nog een. Victor at dat het een lieve lust was. Wel tien appeltjes at hij op.

Maar toen gebeurde er iets gek. Want Victor kreeg opeens een raar gevoel in zijn buik! "Au, au, wat doet mijn buikje pijn", riep hij. "Mama, waar ben je?" Maar mama was er niet. Mama was in het varkenshok en Victor in de boomgaard die best wel ver weg was. "Mama, o mama", huilde Victor nu. Maar mama hoorde hem niet.

Wie hem wel hoorde dat was de boer. Die ging gauw naar Victor toe om te kijken wat er aan de hand was. "O jij stoute Victor", zei de boer, die direct begreep wat er aan de hand was. "Kom jij maar gauw met mij mee jongetje, dan breng ik je snel naar je mama terug."

En even later was Victor weer terug in het varkenshok. Lekker dicht kroop hij tegen zijn moeder aan. De zere buik ging wel weer over. En eigenlijk had Victor helemaal geen spijt van zijn avontuur.